

tur tamen de fellis familiaricis, putémque legendum βάρβαρα non βάρβαρα, vel potius δόποβαθρα aut δόποβάθρας, quæ sunt Suda teste non solum τὰ λαβάρνα & χυτροπόδες sed τὰ μαγειρεία ὑπερτῆ βαλῆ σκυλάξου μὲν τὰς θυσίας κρέα. Censebunt eruditi quo-

A rum oculis hæc subiticio non vt discant, sed vt dicant sententiam.

Σχόλια. Εξέσαι ποιεῖν.] οὐδέ ἐν εὐφύεσσιρον τ' παρρησιόσεως, ἵνα ὅπῃ πλεον χρῆσθαι δωκηθῆ τῶς μέγιστο ῥήμασιν.

Ἐπὶ γῆς παλαίειν, τετραποδῆδὸν ἐς αἶα,
Καὶ παγκρατίον γ' ὑπαλφαιμῶσις νεανικῶς,
Πάσην, ὀρύτῃν, πύξ ὀμοῦ καὶ τῶ πέει.
Τεῖτη ἡ μὲν ταῦτ' ἵπποδρομίαν ἀξέετε,
Ἴνα δὴ ἡ κέλης κέλητα ὄρα κελήϊσι,
Ἀρματα δὲ ἐπ' ἀλλήλοισιν αἰατετραμῶνα,
Φυσῶντα καὶ πνέοντα ποροσινῆσε),
Ἐπεροὶ ἡ κέλην τῶ γ' ἀπεφωλημῶσι,
Πεεὶ ἡ ταῖσι κάμπασι ἰσίοχοι πεπαιωότες.
Ἀλλ' ὦ Πρυτανίς, δέχεσθε τὴν Θεωρίαν,
Ἰδ' ὡς ποροθύμως ὁ Πρυτανίς παρεδέξατο.
Ἀλλ' ἐν αὐτῷ εἶτι ποροῖα ποροσαγαγεῖν σ' ἐ-

Lucari arena, deinde quadrupede statu
Atque inde pancratio, instar uacis puberum,
Pulsare, fodere, pene, pugnis tundere:

B Die vacandum tertia Circensibus,
Vbi singulator singulatorem premet,
Currusque demum mutuo obuersi simul
Sese admouebunt anhelanti spiritu:
Atq; reiecto languidi Mutonio
Verpa iacebunt accidentes flexibus
Auriga. At o Prytanis capite Theoriam.
En ut libenter Prytanis ille istam acci-

pit.
At gratis introducere haud oportuit,
Quem saepe vidi inducias pratender.

Σχόλια. Ἐπὶ γῆς παλαίειν.] ἀπαντὰ ὡς ὅπῃ σκυλαξίας χιματάων & θεωρίας. Πύξ ὀμοῦ.] ὡς τὸ λεγόμενον πύξ ὀμοῦ καὶ τῶ σκύλει. ὡς ποροδοκίαν οὐκ, ἀντὶ τῶ τῶ σκύλει. δεικνύσ τε τὰ μὲν, ὡς ὅπῃ παλασμάτων. τὰ δὲ ὡς ὅπῃ γυμνασίων χιματάων. ἵπποδρομίαν.] τὸ γὰρ παλαίον τ' ὑσέρας ἡμέρας τὰς ἵπποδρομίας ἦγον ἐν τοῖς ἀγῶσι. Κέλης κέλητα.] ὡς τὴν πύξ σκυλαξίας & τοὺς κέλητας ἵππους οἱ εἰσι μονατορες. Ἀρματα.] ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν σώματα τετραμῶνα ἀλλήλων, ἄρματα εἶπε. τῆ δὲ τεῖτη τῆ δ' ἀπαλουεῖαν, ἵπποδρομία ἀγῶ. Προσινῆσε.] ὅρα τὸ ἀσέιον. δὴ ἄλλο γὰρ ἔστι δὲ τῆ τροπῆς λέγει. Κάμπασι] συστροφῆς & κάμπος δρόμος ἐκ εὐθύς καὶ ἀπλοῦς, ἀλλὰ κάμπος ἔχων. Ἀλλ' ὦ Πρυτανίς.] τοῖς Πρυτανέσιν ἔθος ἴσθ' ἀποαγεῖν τοὺς δειμῶνας εἰς τὴν βαλῆ. & δὴ ἄλλο ὅτι ἐδωροδοκίῳ τῶ ὡς τῆ χριζόντων ποροσελθῆν. καὶ μὲν τῶ αὐτοὺς ἐχρημάτιζε ποροθύμως σιωπελάμεσαν το. τοῖς δὲ ποροῖα ποροσινῆσε φιλοντας, ἐκείτι μετ' ἴσθ' ἀσέιον ποροσῆγον. σκώπει γοῦν αὐτοὺς λήμμασ. Ἀλλ' ἐν αὐτῷ ποροῖα.] τοῖς Πρυτανέσιν ἔθος ποροῖα γενε τοὺς δειμῶνας ποροδῆσ ἐν τῆ βαλῆ. καὶ ἐδωροδοκίῳ τὸ δὲ ὡς τῆ δειμῶνων. πύξ δὲ ἐκχευεῖαν ἄμα μὲν, ὡς ποροσινῆσε ὅτι ἐκχευεῖα ἔστιν ἐδωμάμεθα τῆμερον ποροαγεῖν. καὶ μὴ ποροαγόντων τῆ βαλῆ καὶ μὴ δειμῶνων αὐτοῖς τοῖς δειμῶνοις. ἄμα δὲ ποροδῆσ τὰ ὑπεχειν τὰς χεῖρας ὅπῃ τῶ λαβεῖν. ἀναβάλλονται γὰρ ὅπῃ τῆ μὲν ἐν δειμῶνων οὕτως. ἐκχευεῖα δὲ ἡ ἀνοχῆ τ' πολέμῳ ὡς τῶ ἀπέχειν τὰς χεῖρας. νῦν δὲ παίζει τὸ ἔχειν τῆ χεῖρὶ ὡς τῆ δειμῶνων. Ἀλλ' εὔρον ἀν' ὑπέχειντα.] ἄλλὰ κατέλαβόν σε ὑπέχοντα εἰ τοῖμυ χεῖρα ποροδῆσ τὸ λῆμμα. ὅπῃ ἐκχευεῖα τότε ποροδῆσ τὰς λαβῶνας ἦσαν αὐτοῖς. ποροδῆσ τῶ ἐπαίξεν. ἄμα ἡ καὶ σκώπων αὐτῶς ὡς ἦπες λήμματος. τὴν ἐκχευεῖαν.] ἐκχευεῖα ἡ ἀνοχῆ. ὅτι δειμῶνας χεῖρας ἀπέχειν τῆ ἐργῶν. νῦν δὲ παίζει ποροδῆσ τὸ ἔχειν τὴν τῆ χεῖρὶ. ὡς τῶ πύξ χεῖρα ἡ παίζει. ἐπεὶ εἰώθασι λέγειν. ἐκχευεῖα ἔστιν ἐδωμάμεθα τῆμερον εἰσάγειν.

riora ad pugnam veneriam, vel potius Luciani palæstram illam quam scriptor ille Milestarum antiquarius Fotida dixit, quæ lampadion dici poterat nisi in allusione nequitiam quæsiuisset, quæ ex mutatione o literæ in u, reperitur. ὀρύει.] am fodere etiam est in obscænis, & Lucillio, fossor, subulo, pullipremo, eadem. Etiam pro pungere dixit Virgilius,

Foderet calcaribus armos.
sic περιαινεῖν Græci. Τρίτη.] Vltimis enim diebus Antiqui Circenses ludos edebant in certaminibus. Κέλης κέλητα.] Solum puta cum sola, & reuera sunt binei. Solitarius autem dicebatur ἵπποπασῆς, idemque aureaxex veteribus glossis. Idem etiam μονάτωρ. Προσινῆσε.] sic Lystrata κατωῶς περιέξω, καὶ χὶ ποροσινῆσε, id est, vt ait Martialis,

Nec motu dignabor opus.
Inde κίναδος. Ἀπεφωλημένοι.] propriè ἀπεσκόλυμένοι τὸ ἀιδόιον quos καλήβεις vocat Hefychius. Nam καλαβέσται est περισῶν λαβία. Idem Grammaticus voce εὐνέχος, mendum habet, malè enim κάλαμος, & legendum κάλαβος, errore ex antiqua scriptura soleuter orto quæ τὸ ε designat vt μ litteram sine cauda. Idem sunt φολοὶ. id est Verpi, & qui glande sunt nudata. Hinc rectè idem Grammaticus ἀπεσκόλυπτεν, ἀπέσκειε τὸ δέριμα, & ἀπεγύμνε τὸ ἀιδόιον. Sudas ait, κόλλυς γὰρ ἡ ὅπῃ τ' ἀκρωθρῆ, quam intonsam seruabant vt diis offerrent, velut Beronice Cæsariem, & inde σκόλυπτεν est κολλεῖν & ἴλλειν. Sed abusuè & tralatiuè vsurpatur ὅπῃ τ' ἀπεγυμνωμένε. Περί δὲ ταισι.] Expunge illud δὲ. vocat autem κάμπος flexus qui fiebant post euitatum metam ad carceres, vnde dixit Horatius,

Feruidis rotis.
Nam ipsa meta flexus dicitur, Campsa in Glossis veteribus, vnde Campsare & flectere promontorium. Sic Campi dicti, quia libera erat planities, & flectendis equis apta, & sanè Hippodromus à Sicilia, Campus dictus teste Hefychio. Quod autem ait πεπαιωότες, cōgeniculationem, vt puto, innuit,

CHR. Τετραποδῆδὸν ἐς αἶα.] Quæ sequuntur omnia, & ad spectacula referuntur, & ad σιωπῆαν. καὶ τῶ πέει.] Vulgarium est Hemistichium πύξ ὀμοῦ καὶ τὸ σκύλει. Detorsit, & ὡς τῶ ποροδοκίαν dixit ἀπέει, pugnos simul ad lucram pratendens, & infe-